

Emma: Paul, ouerdeed iinjsen, wat we leest iir åles belaawed hääwe. Arken moune wus ouers! Än jarling fångt et wider foon foorne önj.

Paul: Önj e uurs koone we wider foole ma Tufeln üt tu luupen än uk mat fiij kääre, wan e san schint! Ik mäi et hål lise, wan da jarste uurskröle bloosme. Pooscherouse san smuk.

Emma: Önj e samer san we wider e hiile däi büté. Önj e foodermoune än önj e beeridmoune as et fåli wurm. Dan koone we önj üüsen bååsesiie swume än fääderbåle aw e feene spaale.

Paul: Önj e harfst jeeft et ååple! Dan heelp ik wider man oome, dåt hi sin ååple önj e korwe fäit, iir di win åles foon e buume raft. Än dü koost dan gööle drååge wider üthååle!

Emma: Dåt as wääär! Än ik mäi uk di wunter apårti hål. Dan deer bage we moon än wüf üt snii än mååge en sniislåcht ma üüs früne! Än da föögle foue jare foulder önj jare latj foulderhüs.

Paul: Jåå, sü san åle iirstide oueremätje fain. Än Tufel än Minke miine dåt uk, da biise san je åltens hål büté. Ja san ai trung for sanschin, rin, snii än storm.

Emma: We uk ai, Paul! Büte as et am beesten!